

Nagy emberek

VISSZHANG - LX. évfolyam, 13. szám, 2016. április 1.

A legtöbb iszlamista muszlim – írja a múlt heti *ÉS*-ben Konrád György.

Hm.

Megkérdezett több szociálpszichológust a *hvg.hu*, hogy miért gyászolják inkább a brüsszeli áldozatokat, mint a törökországiakat (nem beszélve a szíriai, jemeni, líbiai, csádi, szomáliai, nigériai stb. áldozatokról, amelyeket még a kérdező sem említ).

„A rasszizmust, képmutatást kiáltók gyakorlatilag [?] a liberális előítéletek foglyai – mondja Csepeli György [liberális] szociológus [neki nincsenek liberális előítéletei], aki szerint a képlet tényleg pofonegyszerű: a közelebbire érzékenyebbek vagyunk. Brüsszel pedig az európai kultúra centruma [?], mi magyarok ebbe a kultúrába vágyunk Mohács óta, és ide tartozónak érezzük magunkat.”

(Kérdés: akkor miért nem okozott össznemzeti megrendülést a neonáci terroristák által MAGYARORSZÁGON végrehajtott merényletsorozat, amelynek áldozatai cigányok? Magyarország is messze van?)

Eszembe jut Calvin Coolidge, az Egyesült Államok 30. elnöke (1923–1929), aki azt mondta: ha egyre több embert bocsátanak el, abból munkanélküliség lesz. („When more and more people are thrown out of work, unemployment results.”)

Semmi kétség.